

דברי הכפר

ימים אלה של חורף - אביבי
כזה, הכל בהיר וצלול.

ואפשר לראות מסוף העולם
עד סוף העולם.

הנחילי אלי והנקר, הבז והחנקן
מתלבטים האם חורף או קיץ
זה.

אבל האדם הולך ועצוב כי
על אף ש"מותר האדם מן
הבהמה" אין לו פתרונות...

עלון מספר 801
כט' בטבת תשמ"ג
14 בינואר 1983
כפר הנשיא

מה נשאל

* למוטי השוכב בב"ח צפת לרגל
בדיקוה, שחשוב הביתה במהרה,
ושתהיה בריא!

* ולכל המילואימניקים (אומרים
שש 15) שלנו במקומות רחוקים
ויגתה קרובים - שמרו על עצמכם
ואל תשכחו את ה"לאננה גטקס".

שבת שלום ומנוחה,

אילנה.

* כליל שבת, היה חדר האוכל שלנו מלא מקיר
לקיר. באו מכל קצוות הגליל העליון
(אפילו ממנה ונפרו לעדי) לשמוע תכנית
ה"אנגלו-סקסית" (שירים אליזבתניים) של
הקפה-קונצרט, הראשון בסדרה. התורנים
עמדו לפה במשימה הקשה. וכל הכבוד
למארגנים.

* ידידנו השכן, חרות, לפיד מאילת השחר,
ריתק אותנו לכסאות המועדון, כאשר סיפר
על ניסיונותיו בשיקום אסירים במסגרת
התנועה הקיבוצית - ותקוותו שגם אנחנו
ניקח חלק בתהליך זה.
הוא אמר, בין היתר, שכנראה מחכים
הרבה קיבוצניקים טובים שיקראו אותם
"לדגל" ועוד לא היה קבוצ ששם לא מצא
משפחה מאמצת.

* מפעל הבונגס זכה ביום ב' לביקור של סגן
מנכ"ל ההסתדרות, ישראל קיסר, שסייר
באיזור, הוא נפגש עם הפועלים, ועד העובדים,
ומספר חברים שהסבירו לו, הראו לו, וסיפרו לו
על התוכניות לשלוחה בשותפות עם כור.
האורח התרשם לטובה. כולם הצטלמו,
והפמליה נטעה לאכול ארוחת צהריים -
באילת השחר.

* האולפן יצא לטיול של יום אחד לאיזור
הגליל המערבי. באותו יום יצאו המתנדבים
ל-5 ימים טיול למצדה, ים המלח, ואילת.
מוזר, אך המשק עדיין לא התמוטט!

ספורט

זה היה חייב לבוא פעם!

קבוצת הכדור סל שלנו הפסידה למנרה
במשחק ידידותי. אך יש לנו הסבר (לא)
חרוץ) הקבוצה היריבה תוגברה ע"י שניים -
שחקנים מן הליגה הלאומית.

ברידג'

ג'ף שטרובל, חבר זוגו מק"ש הגיעו למקום
הראשון ב "Play-off" לקראת רבע הגמר.
הארצי. מזל טוב. 17.1 פליטה ודני חייט.

2.1 יהונתן ארנולד (תיקון טעות)

22.1 חיים מעין

עמר כהן

גאָא וגנר

21.1 בקי ארנברג

ליאה בולצ'נסקי

17.1 שריה וולפין

19.1 מר דני סטיל

רות גולן

20.1 צביה כץ

עפר ניצן

ורדה כהן

י מ י ה ו ל ד ת

5N-16

ובכן, כידוע לכם, (אולי) מצוילים בידלנו אי אילו נתינים מאדמה הקווש
אי שם בין הלסו נ'דררה. ובשנה שחלפה, הזלטנו, בהיות דעתנו זחוחה עלינו,
לגדל גם כמה צמחי גפן, בין עשבי הבר הפראיים והקטנים.
צעד פזיז זה, הביא אותנו להוצאה של כ- 3,000 ימי עבודה, והרבה,
הרבה, כסף. הוצאה בלתי צפויה נוספת היא, שנשאר גם קצת רווח מכל
ההרפתקה הזאת. ואפשר אפילו לחיות מזה, למרות כל הסיפורים.

על פני כ- שישה מהשטח (כמעט 300 דונם) התפתח באין מפריע צמח בר הנ קרא
תירס (זה עם הגרעינים הצהובים) הצהובים האלה מוצאים את דרכם על פי
רוב, אל מפעלי תעשית השימורים ואח"כ יורדים מהארץ, ואת שארית הירקות
נותנים בד"כ לכבשים של מיכה לאכול - אבל רק אחרי שהחמיץ והסדית כלאות.

ברוב השטח - כ- 1,500 דונם גדלים בכל זאת צמחים גרוטסקיים שמפרותיהם
מפיקים טמפונים, שליש מזה בשיטת השקיה יחודית - סקוטית הנקראת - טפטוף.

507 ק"ג לדונם הוא המספר הרשמי, מתוך זה: שליש סיבים, קצת מעל חצי -
גרעינים, והיתר - מים ופסולת.

507 ק"ג כותן גלמי לדונם זה גם 2028 ק"ג לאקר וזה מזמן, מזמן מעל
הממוצע העולמי וגם מעל לשיא העולמי.

האזור שלנו - גליל עליון, גבוה ביבולים בכ- 10% מעל הממוצע הארצי,
והיכול הגבוה עוד יותר של כותנה בית "משך" את הממוצע המשותף של כפר-
הנשיא ל- 538 ק"ג. (הגליל "יושב" על כ- 522 ק"ג).

הצרה של טיב ירוד יחסית של סיבים, לא פסחה גם עלינו. ובעקבות כך
גם ירידה קלה במחיר הנמוך בלאו הכי.

וכרגיל - "המזל" שלנו כאשר היבול נמוך - המחיר מצויין וכאשר היבול
סוף, סוף מגיע לאן שצריך, - המחיר צונח. ל
ולסיום - לא זונחים את הכותנה, מגדלים גם תירס ובוחנים כעת אפשרות
לנסות גידול בוטנים יעני - PEANUTS

מ ו ע ד ת / ת ר ב ו ת - ש ב ת ש ל ו ם

בשבוע שעבר ארחנו כאן את "קונסורט הקולות" עם חמישיית הקולות "מור לי".
נדמה לי שהיה מוצלח וכל מי שבא בהנה - לא רק האנגלים.

ליל שבת זה - ערב חופשי! בילוי נעים.

ובליל שבת הבא: מסיבת פרידה מענף המדגה. המסיבה בניצוחם של אילן ה', אד משיח
ואנג'לי - תהיה לבטח נעימה וטעימה - ודי לחכימא... (הפזמון הנצחי)

ובקשר לזה קרה משהו בלתי רצוי ובלתי צפוי: באותו ערב ממש, תחקיים בגדות
ההצגה "הפתיון" ע"פ מחזה מאת צ'כוב. ההצגה היא במסגרת מפעל השותפות
האיזורית כפי שהוסבר במדור זה. והוא ללא תשלום למשתתפים. חפיפה בלתי
רצויה זו קרתה משום שההודעה על ההצגה התקבלה יחסית מאוחר, ללא אפשרות
לשנות את לוח האירועים הפנימי שלנו באופן מתקבל על הדעת.
למי שמרגיש (בצדק!) שמפסיד אחד מן השתיים - סליחה. יעשה מאמץ שטעויות
מעין אלה לא תחזורנה.

שבת שלום ובילוי נעים.

(נ.ב. ההרשמה למעוניינים לצאת להצגה תופיע במשך השבוע).

כשבאה פתאם ציפור בולבול מבולבלת ויושבת לך על הכתף, אז לא להבהל,
היא לא חולה בכלבת ולא משוגעת.
זה פשוט פיט.

מי זה פיט?
אז ככה; בהתחלה הם היו שלושה - פיט, וטו, בקו. על שיהיה ליד הבית של פיט
(בן זאב) גוזלים, עוללים שפערו פה עבקי על צוואר הועד לכל מגע קל בקו שלהם.
כשהחול שלה גילה את הקו, לקחה פיט את העוללים ולאחר מסע דילוגים הם הגיעו
אלי - רק כדי שהחוללה השחורה וזילאם - טפטמבר תגלה אותם מן החלון, תחמוק פנימה
ותטרוף שניים מהם - בצורה חשאית, בקליה ומופתית. והאחר שחוללה חזרה
למה לא טרפה את כולם?
אולי בגלל שפיט - מן ההתחלה היה קצת פרוח וזכבר, אז קפץ מן הקו ועמד קצת מתחתיו
מצונף ושקט. שקט ויתכן וטפטמבר פשוט לא ראתה אותו.

הימים שלאחר מכן היו טרודים מאד בהאכלת הגוזל הדרשני, והציצני, שגדל ותפח
על תפריט החלבוניים והפחמנות והוויטמינים שקבל.

בהתחלה עוד ישב בקו ודאג בכל פעם ללשש את תוצרתו החוצה ע"י הרמת אחוריו
והפרשה תוך כדי נענוע עכז מהיר, אבל אחר כך הכל התבלבל. אז צרפנו את פיט
הפעוט לפועטון צופית, ועדת גיל הרך הסירה את התנגדותה רק לאחר שעמדתי על
דעתי שפיט הוא בסך הכל - קליטה.

שושי עבדה קשה בשבועות אלה להאכיל את הצווחן, לנקות אחוריו ולהגן עליו מפני
ידיהם המשחתות של בוגה, חן ותומר - (הלל לא, הוא תמיד עדין וידע להרים את
הקטן בעדינות).

בסוף העצלן התחיל קצת לקפוץ והואיל לעשות תרגילי תעופה ראשונים - ואז -
הובא למשק ילדים, שם בילה עד לפני מספר ימים.

ואז החליט לפרוש כנפיו לעולם הגדול ומאד הוא מסתובב בחוצות הקבוץ, ונטפל
לכל מיני כתפיים שעוברות לידו.

זהו הסיפור.
ואיך אפשר לדעת שזה פיט?

כשמסתכלים על אצבעות רגליו, חטרים לו 3 טופרים (ציפרניים) אחת ברגלו הימנית
ושתיים ברגלו השמאלית.

בתקווה - שהמשך יבוא.

שלומית.

ה ו ד ע ה ב ק ש ה ת ח ל נ ה (ט ח ל נ ה)

כיתת היובל מעונינת במדריך, אנו מחכים מאד תחילת
ספטמבר, מאז שמרב ואברי גמרו להדריך אותנו
(תודה רבה).

מי שחושב שהוא מתאים ואפילו רק לניסיון -
להתקשר עם דודו פלמה.

תודה היובלים.

עיקום אסירים - היצאה אינ' החלטה

הרצאתו של חרות לפיר, חבר אילת השחר, ואחראי מטעם תק"ם לפעולות שיקום אסירים, צעירים, היתה, כהגדרתה של בת משק "מרתקת".
 כיוון שבאו להרצאה 42 (כולל ארבעה, בני נוער - כל הכבוד!) חבו' והכרה, בלבד והנושא הוא בשר מבשרנו, אדגיש אי אלו היבטים שהם חשובים לגבינו, הן כחברי קבוצ' והן כאזרחי מדינה שמתעוררת להיות נאורה.

* יש כיום 30,000 בני נער, בין הילאים 15 - 18 שלא יגויסו לצה"ל. מחמת התיקים שנפתחו נגדם ע"ל המשטרה. אי גיוס לצה"ל מונע מן הנערים האלה, כל אפשרות להשתרש בחיי חברה נורמליים, כי בעלי בת' חרוש' ומקומות עבודה, אינם ששים להעסיק מי שיש לו עבר כזה שמנע את גיוסו לצבא.

* המקום היחיד שיקלוט את הצעירים האלה הוא עולם הפשע.

* צעירים אלה, רובם משכבות המצוקה, שייכים למשפחות שבארצות המוצא, הן רחוקות מן העולם התחתון התמורה של הידרדרות חלה כאן, במדינת ישראל.

* התנועה הקיבוצית היא הגורם היחיד המסוגל לשקם נערים וצעירים כאלה. לא העזרה הסוציאלית, ולא השכונה אליה חוזרים, מסוגלות לסייע.

* מדובר על שקום אסיר צעיר אחד בכל משק! והרי אם כל שלוש מאות הקיבוצים ירתמו לפעולה, זה יהיה עדילן טיפה בים.

* אין הכוונה להפוך אסיר לשעבר להבר קיבוץ אלא להביא אותו למצב בו יסכים צה"ל לקלוט אותו ואחרי זה יהפך לאזרח מן המניין.

* נחוצים שני תנאים ראשוניים למבצע השיקום: א. משפחה מאמצת (רצויה משפחת ילידי הארץ) ב. נכונות קבוצ' להשתתף במבצע זה.

* השקום נעשה ע"י שבוצ' הצעיר בנערכת העבודה, במסגרת של חיים נורמליים שבהם הדגש הוא בעשייה ולא באלימות ופריצות.

* במידה שהצעיר אינו עומד בהתחייבותו לעבד ולקבל את נורמות המשק המשק ניתן להוציאו.

* הבטל העיקרי נופל על הצעיר שנאלץ לעבור הפיכת לב, כדי להקלט בחיי קהילה יצרניים ונורמליים.

* יש סיכונים, אין הצלחה מובטחת, עד עתה, מתוך שמונה-עשר צעירים שנשלחו לקיבוצים, הצליחו חמישה-עשר לעמד במשימה ואילו שלושה מקרים היו כשלונות חרוצים.

מילות הסיום של חרות דברו לליבי: "לולא מזל של לידה במשפחה מסוימת, ולא באחרת, הייתי אני כלוא בתוך אותו עולם של פשע וחוסר תקווה". חרות לפיד סבור שבבוא היום, גם כפר הנשיא יוכנס למעגל המשקים המשתתפים במבצע הומאני זה. אני מקווה שהוא צודק.

תוספת שהורגת מן הנושא
 אני מאמין שתפקיד כל קבוצ' הוא לחנך נוער ממשפחות מרובות ילדים ולא להסתפק אך ורק באולפן, "שקל לנו ונוח לנו יותר וכו' אנחנו מצליחים" (כדברי חברי מזכירות אחדים).

אריק.

5. "קראתי - קראתי - קוראים - נקרא"

עם סיום הטנה האזרחית, אני רוצה, כדרכי, להביא בפניכם כמה הערות לגבי מנהגי הקריאה של חברתנו: דבר אחד ממשיך להתבלט - ולהתוודע, והוא העדר מוחלט כמעט של קוראים מבני הנוער. (הגדרה של "נוער" לעיננו היא גיל בר מצווה עד גמר י"ב) בשנתיים האחרונות הממוצע לכל השקבה הזאת הסתכם ב-חמישה נערים לשבוע! האם לא מתבקשת איזו פעולה מעט כל הגורמים, תורים, מחנכים, כדי לעודד את הקריאה? מצידנו אנחנו עושים מה שאפשר. כמו כל חבר, הנערים רשאים להכנס לספריה לא רק "לשעות הספריה" אלא גם במשך היום, כשהם עובדים בבית. במדפי הספרים שתמצאו, בצד ספרות טובה וספרות מקצועית, גם מערכונים, "רומנטיקה" וכל ספרי רב-המכר וההמחל. אם יש לכם רעיונות נוספים לשפר את רצון הקריאה של הצעירים, נשמח לשמוע אותם. על כל פנים, נדלק פה אור אדום שצריך להזהיק מבוגרים שיש להם קשר עם הנוער.

אצל המבוגרים יש ירידה קלה מאוד במספר הקוראים, (פחות מאחוז אחד) - גם בקריאה עברית, שהיתה צריכה לגדול, לפי כל החישובים ההגיוניים. יש תופעה מעניינת של חוזרי צבא שקוראים כמעט רק באנגלית.

אני רוצה להזכיר לחברים שהספריה המקצועית באנגלית נמצאת עכשיו בחדר הקטן (יחד בניין לשעבר) הנושאים כוללים שירה, חקלאות, דרמה, דת, צילום, ארצות העולם ועוד ועוד. אתם מוזמנים להשתמש גם בחלק זה של הספריה.

הכרכים, מלבד השרות שהיא נותנת לענפים וחברים, מבצעת גם עבודות עבור משקים רבים באזור. וגם למתנ"ט אחד ששולח לנו עבודות באופן קבוע.

מספר המקומות שלחו אנשים לקבל הכשרה אצלי (כפר בלום, חקוק, אפיקים, גבוטר, קצירין) ובטרוב אנהל יום עיון לאזור עמק הירדן. (לפני שנה התקיים יום עיון לגליל המערבי)

מספר הספרים בספריה כעת:

עברית (כולל חדר עיון)	13,848
אנגלית	14,454

להתראות בספריה,
יש מה לקרוא!

בחדר המורים הייתה הודעה: "ליום ג' - יום יצירה לכל מחזור י"ב
היום ישתרע על שלוש יחידות, אך היחידה
האחרונה - ז.א. שיעור אחרון - כרגיל." ידעתי, דאגתי מאד. באיזה מצב רוח יכנסו הובר'ה אחרי יום היצירה? מיל ירצה
ללמד בכלל? איך ללמדו? ומה השיעור האחרון? אנגלית כמובן.

כמה ימים לפני המאורע, הופיע פלקס גדול במסדרון על יד כיתות י"ב ושם
התלמידים הוזמנו להרשם לחוגים הראויים להם: - עיון קיר, פיסול, ציור, חוג
להכנת ארוחת עשר, אפליקציה, (כן אפליקציה) ועוד כמה דברים מעניינים.
הרגשתי קצת יותר טוב, לפחות הם מתחייבים על ידי הרשמה אבל בכל זאת, ההחלטה.

יום ג' הגיע והלכתי לבנין החדש ללמד את י"א שיעור לפני האחרון, ידעתי,
שזה יהיה בסדר כי יהיה לנו קטע מאוד מעניין ודרמטי לקרוא מן המחזה שלנו
ונכנסתי לבנין כבטחון אפילו אם שיעור אחרון זהה בלגן, ידעתי ש-י"א
יהיה בסדר.

לא פתחתי את הדלת, עוד הייתי בחוץ, ושמעתי מוזיקה. נכנסתי והתפלאתי לראות
רמקולים בפרוזדור. זה היה בזמן ההפסקה,
- לא נורא ובכל זאת ה"בניקים נראו מאד עסוקים "אז אין דבר" חשבתי "שתהיה
מוסיקה" אך הגיע הזמן לשיעור שלי - לא עם י"ב עוד, אלא עם י"א שלומדת בדיוק
על יד וותיקי בית הספר.

קודם, עבודה בכתב - הבנה הנקרא עם שאלות, קשה, צריך להתרכז.
ב ו ס - מוסיקה. פאול סימון של על הרעש השקט, ואחר כך קורא לסוזי הקטנה
והרגליים שלנו רוצות לרקוד ואני דואגת כל לא יודעת איך ימשיכו ללמד
עם רעש כזה. ועוד מעט יש לקרא את הקטע הדרמטי שלנו ומה יהיה.
אני נכנסת ללחץ בתוכי והילדים (בני 16 - 17) פותחים את הדלת כדי לשמוע
יותר טוב. ועובדים בשקט, בשקט!

המוסיקה תמה לרגע ואני מבקשת לפתוח את המחזה ומתחילה לקרוא קטע מלא מתח
וכולם מקשיבים.

ב ו ס! עוד מוסיקה, מוסיקה משגעת ואני יודעת שזה יהרוס את הקטע החשוב הזה.
הנרי בן יהודה ספר לי אתמול על תרגיל דרמה שהיו צריכים להלכין שיר בלי
מילים ולהציג אותו, לא כמו שכתוב, אלא להציג משהו אחר לגמרי בזמן שמדקלמים -
ללמוד ריכוז וריכוז משני (השחקן צריך להציג וגם לדעת בדיוק היכן הוא
עומד על הבמה) ואני הרגשתי שאני עושה בדיוק התרגיל הזה.

שבעים דקות עברו, סוף השיעור וכולם היו בסדר על אף המוסיקה הרועשת, ובאחד
מאיזור י"ב, מוזר - כנראה זה עזר לתלמידים ולא להיפך.
אני הייתי סחוטה וידעתי שהשיעור האחרון עם כיתה י"ב לא יכול להיות רע בכלל
אחרי מה שעברתי.
וצדקתי.

לומדים משהו יום, יום. המורים, כמובן.

עדנה.

שיפור תנאי שירות בח"א

הגענו לכך שחברים מתרגלים לסידור החדש של אזור ההגשה ונדמה לי, שהשינוי לטובה מורגש אצל כולם.
השבוע צוות ח"א ישב עם הקן, ביכאל ואיבן ונעשה הערכת מצב כדי לבדוק אפשרויות לשיפורים נוספים של השיטה החדשה, שנכנסה כעת, ברצוני להציג שינויים אחדים החל מיום א' בתור ניסיון, אחר כך אבהיר כללי נוהג שכבר קיימים אך נשכחו בתקופה האחרונה.

מיום א' ארוחת הערב תוגש עד 20.00.
הרעיון הכללי הוא ליצור שתי מעמדות כלליות: - מ-1800 עד 19.00 שמספחות בעלות ילדים קטנים יבואו לאכול.
מ-19.00 עד 20.00 מבוגרים, צעירים, מתנדבים, ואולפניסטים יבואו לאכול.
זו מהווה המלצה בלבד. מובן שכל אחד יכול לבוא מתי שהוא רוצה.
אך יש חברים שנוכחותם של ילדים קטנים בח"א מפריע להם להנות מהארוחה בערב. ע"י הארכת השעות, חברים יוכלו לבוא כשרוב הילדים הקטנים כבר בדרך הביתה. כדי שזה יעבוד, חייבות להיות מספיק מנות כדי שיסאר אוכל עד 20.00.
נדאג שכן יהיה.
כשאנו מגישים מנה מורכבת משאריות (ניט כמות נחונה מראש), נגיש מנת במקום כשהמנה הראשונה תגמר, יחד עם הנ"ל, אנו מעודדים חברים מבוגרים וזוגות ורווקים, צעירים לבוא אחרי 19.00 ולשבת בניהותא, בלי לחץ.
כן ח"א ישמש מקום יותר נוח למפגש חברתי.

את הארכת השעות ננסה במשך השבועיים הקרובים ונראה איך זה הולך.

כללי נוהג לגבי ילדים

- * אין להכניס עגלות לתוך החדר האוכל. חברים מתבקשים להבהיר זאת לאורחיהם.
- * ילדים מתחת לכיתה ד' יכנסו לח"א רק בליווי מבוגר.
- * פעוטים וילדי גן לא לוקחים חלב לבד.
- * הורים, שילדיהם בוכים או משתוללים, מתבקשים להוציא את הילד מחדר האוכל, הרבה פעמים הורים מזהירים את ילדיהם, 5 פעמים לפני שמתעוררים לכך שהם מפריעים לאחרים, אם ילדך חוטף מצב רוח ולא נרגע בערב מסוים, נא לקחת איתו החוצה. השתוללות גם מפריעה וגם מסוכנת. (מיים רותחים וכו')

לאלה שאוכלים בבית בערב, - כל יום תהיה חלוקת מנות ארוחת ערב, ירקות מוכנים וגבינות באזור עזרת בישול מ-13.15 - 12.45 כך שלא תצטרכו לבוא לח"א בערב בכלל.

היוצא דופן יהיה ביום שבו מכליות הטבחיות את המנה לערב אחרי 12.00.

- * מעכשיו, משפחות עם תינוקות גם מוזמנות לבוא לאכול מ-18.00 - 19.00. כשהסתכלנו על החוק הקיים, נוכחנו שרעש בח"א נוצר בד"כ ע"י פעוטים, ושתינוקות יודעים להתנהג יפה במקומות ציבוריים.
- * נא להתחיל להשתמש בדלת הצפונית ביותר כיצאה כדי לאפשר זרימה חופשית מאזור ההגשה.

זהו, ננסה ונראה איך זה יעבוד. מה שמניע אותנו זה הרצון לנצל את ח"א בצורה והאופטימלית לכל הציבור.

שתוף פעילותכם והצעותיכם מתבקשים מאוד.

יואב.

באספה לפני שבועיים הופסק הדיון בהצעת מיכאל כהן בקשר לשנוי בתקציבי חברים. והצמדות, בעיקר, לגיל החבר (ה) ולאורך זמן היותו (ה) חבר קבוע. הדיון הופסק כדי שהמשך יכלול בדיונים ובשיחות שכוננים לנו לקראתה מועדת התנועה שתעריך באפריל - מאי 1983. להלן מכתב מועדת החברה של התקיים גם אי-אלו הערות בסוגה זו.

מועצת התנועה אפריל 1983

"עקרונות מכוננים אינם שנויים על פי תנאי המציאות, שכן הם מחזקים את מהותה של המערכת ביחודה... מימוש עקרונות הוא תהליך של מאבק וניסוי - המציאות אינה מחוקקת"...

האם חילנו בקיבוץ עדיין מתאימים למשפטל מפתח הללו? האם המציאות והתהליכים הפנימיים בקיבוץ לא הפכו למחוקקים?

המועצה והתהליכים שלקראתה עשויים להתפש בשני המובנים:
א. חלק מתהליך המאבק והניסוי שיעצבו שינויים וישמרו את הערכים המכוננים בהתאם למציאות.

ב. חלק מתהליך שבו יתכן ויקבעו עקרונות, אשר במידת מה יטטרו הערכים המכוננים. משמע - אולי הקיבוץ עובר תהליך של השתנות עקרונות וצריך לחפש שם אחר?

עד כאן הרקע למועצה לעינינו חברה, אורחות חיים, שיתוף ושיויון.

צוות מכין, שהשתתפו בו חברי ועדת החברה הפעילה של תק"מ וחברים מועדת החברה הרחבה עסק מספר חודשים בחשיבה, שיחות, דיונים והצעות להחלטה. לאחר שהסתמנו הכוונות וגובשו עקרי הדברים, נבחר צוות מכין, המורכב מחברים מועדת החברה הפעילה, חברים מצוות ההפעלה החברתית ורכזי ההכנות למועצה.

על

להלן מידע טכומי הצוותים לגביהתהליכים לקראת המועצה ובה:

1. החלק החשוב של התהליך הינו שיחות, דיונים והתחלפות שיתקבלו בקיבוצים לקראת המועצה. אי לכך מתוכננת פעילות רבות, בעיקר בקיבוץ אך גם באזור, לקראת המועצה אלה תכלולנה:

א- חוגי דיון ושיחה (האם חוגים כאלה הצליחו בעבר והאם כדאי לנסות שוב שיטה

(?)

ב- הרצאות.

ג- טרמי הכנה לדיונים (וידאו)

ד- אספות כלליות.

ה- יתכן גם שבימת הקיבוץ תכין צוותים לערובי אימפרוביזציה על בנושא.

ו- ערב תרבות בקיבוץ יוקדש לנושא (נראה לי שמאד כדאי לאמץ דעיון זה).

2. המועצה עצמה תהיה אירוע אשר יכלול אירועים תרבותיים חברתיים, דיונים בחוגים ובמליאה וקבלת החלטות, אשר יהיו טכום לאלה שהיו בקבוצות ובדיונים המועצה.

משימת המועצה:

א- לאשר מחדש את הערכים המכוננים של הקיבוץ.

ב- להחליט על תקנון רכוש תנועתי על פי מספר הצעות להחלטה.

ג- לדון בנושא הצרכנות מתוך כוונה להגדיר מחדש את חובות הקבוצה לחבר וחובות החבר לקיבוץ.

המועצה תתקיים באפריל מאי בעמק הירדן.

(חברים שלהם דעות, רעיונות ועצות מתבקשים לפנות לאריק ו/או לכתוב לעלון)

כפי שכתבתי לפני שבועיים, רושדה העליונה לתכנון ובניה ישבה ב-4.1.83 והחליטה בניגוד נמרצה ולרשתתם של רבים מחברי החברה להגנת הטבע, על דחיה זמנית של תכנית השינוי הירדן (תכנית אלמגור), ועל צורך בבדיקה מחודשת של הנתונים.

המשמעות של החלטה זו היא: שהחברה להגנת הטבע יפולח להתארגן בצורה נאותה למאבק ציבורי יזומי ומקיף, עוד לפני שהתכנית מקבלת את אשרה (במידה ותקבל). למעלה מ-120 חברים מכפר הנשיא חתמו על רעיונה הקוראת לבטול "תכנית אלמגור" ונמטר לי שללתימות שלנו היתה הטענה כלשהיא על הדחיה הזמנית.

במאבק כגון זה יש חשיבות רבה להתחייבותם של תושבי האזור ולמידת הנכונות שלהם לצאת למאבק גלוי ועיקש בנושא. לכן מתכונת החברה להגנת הטבע לצאת בעתיד הקרוב (בחודשים הקרובים), למסע הסברה מקיף ביטובי האזור כולל שליחת מרצים מטעמה, להסברת הנושא בלודי שקופיות שימחישו את גודל הסכנה המאיימת על הירדן. (על מועד הרצאה כזו אצלנו תבוא הודעה מראש).

ב-31 במרץ (חופשת פסח) תקיים החברה להגנת הטבע את העצרת המרכזית שלה באפיק הירדן בתקווה שאלפים יגיעו לקריאה ויבואו לטייל ולהזדהות.

לכל אלה שממאנים להאמין שמאבקים ציבוריים כאלו ואחרים יכולים להשפיע, דעו שהמאבק שנהלנו על "מתלול צורים" (דוכריסן) כנראה הצליח!

לירדן יש משמעות שהיא מעל ל"סתם עוד אתר נוף יפה דחו לא" (גם זו סיבה-מספיקה); ואנחנו מקווים שמספיק אנשים יהיו מוכנים לתרום בנושא בכדי שנוכל להמשיך להנות מירדן זורם וחי "כל עונות השנה" לעוד שנים רבות.

כפי שציידתי בכתבה שפורסמה לפני שבועיים, יש לי חומר מדעי ונתונים בנושא ומי שלא מסתפק במה שפרסמנו עד עכשיו, ומעוניין לדעת יותר (אלן איסטון-האם אתה בטוח שהמאמר שקראת לפני שנה, עסק בירדן...) מתבקש לפנות אלי.

ולכל המפקקים עצמם לי אליכם; תרדו בשבת הקרובה לירדן ותנסו לדמיין את הנהר הזה מצטמק ל-25% מגודלו הנוכחי!

שבת שלום מיאיר דוארי,
שלפי כל החישובים נמצא בעת שאתם
קוראים מאמר זה, הרבה יותר קרוב לדמשק
מאשר לראש פדנה.

חברים יקרים!
כידוע לכם משתדל צוות המרפאה,
לאפשר לחברים לראות רופאים מומחים
בבית, תוך כדי עבודה מאומצת ושעות נוספות,
במקום לנסוע למרחקים והפסדי זמן בעבודה.

ושוב אנו נתקלים בתופעה של חברים שלא מופיעים כאשר הם מוזמנים ואפילו לא מודיעים לנו על כך.

באלצת
מספר רב של חברים מגיעים באיחור רב ואז האחות לשלוח שליחים, או אפילו לרוץ בעצמה "לחפש את החבר" ובו בזמן הרופא ממתיך באפס מעשה.
כדי לאפשר המשך מתן שרות זה אנו מבקשות בכל לשון של בקשה... אנא הודיעו מיד אחרי קבלת ההזמנה באם אין בכוונתכם לבוא.
גם אם החלטתם ברגע האחרון שלא להגיע, עדיין יש מקום להודיע מיד במרפאה.
במידה ולא יהיה שי תוף פעולה מצד החברים, נאלץ להפסיק את ביקורי הרופאים המומחים.

צוות המרפאה.

IMPROVEMENTS & CHANGES IN THE DINING ROOM

(Excerpts, noting the relevant points)

Chaverim are beginning to get used to the new serving arrangements, and it seems that there is general satisfaction all around.

The following are a few changes, which will take effect as of Sunday morning:

1) SUPPER WILL BE SERVED TILL 8 P.M.

The general idea is to create 2 sittings: 6.00 - 7.00 for families with small children, and 7.00 - 8.00 for adults, youngsters, volunteers and Ulpan. This time division is a suggestion only - not a rule - but it is designed to help that part of the population who are disturbed by small children running around the Dining Room.

Of course this system will only work, if enough food is kept till 8 o'clock and we will worry about this. The trial period for this arrangement is initially for 2 weeks, and then we shall review the situation.

2) To those of you who eat at home in the evenings - you now have the opportunity to pick up your food between the hour of 12.45 - 13.15 every lunch-time - in the "vegetable preparation area" - and thus save you the bother of having to come into the kitchen or Dining Room towards evening. You will be able to pick up washed and prepared vegetables, the variety of cheeses, and the main portion, providing this has been prepared before 12.00 o'clock.

3) Please start using the NORTHERN-MOST EXIT of the Dining Room, in order to avoid crowding the serving area unnecessarily.

Thanking you for your co-operation,

Be'teavon

YOAIV

%%%

Next Friday Night's Programme :

FARE-WELL TO THE FISHPONDS (which are closing down)

SO WHAT'S NEW ?

On Friday night Kfar Hanassi was host to the first of the season's "Coffee-Concerts" and it was Standing Room Only (almost) - as people came from all over Upper Galilee to hear a programme of Elizabethan Folk Songs. It wasn't an easy job to "cater" to such a crowd, but it was all managed admirably.

Our friend and neighbour, Cherut Lapid from Ayelet Haschachar, held us spellbound in the Moadon on Monday evening. He came to tell us of his experiences in trying to re-habilitate prisoners with the help of the kibutz movement. Of course, he hopes that Kfar Hanassi, too, will play a part in this cheme. So far, no kibutz has yet disappointed him and he has found families, willing to adopt specific cases, whenever he requested this.

Israel Caesar, the No. 2 Man in the Histadrut, visited Mifal Habonim - while on a tour of factories in the Galil. He met with the workers and their committee, and was shown around by a few chaverim. We are told that he was most impressed - photographs were taken for posterity and then the V.I.Ps left to have lunch in... Ayelet Haschachar!

Our Ulpan went on a one-day outing to Western Galilee, with Tommy as their guide. That very day the volunteers left for a 5-day trip to Mazada and Eilat. Strange. but the kibutz has not collapsed yet!

Well, I guess it had to happen one day. Our Basket-ball team lost to Manara in a friendly game this week. The explanation for this seems to be the inclusion of 2 National League players in the opposing side

Jeff Strubl and his partner from Kiryat Schmona got to first place in a "Play-off" tournament towards the quarter-finals in the National Bridge Championship.

We wish Mossy a speedy recovery from his sojourn in hospital, where he underwent tests.

To all our "Miluimnikim" (Reserve Duty) - take care of yourselves, wherever you are, and don't forget your Lange Gattes!

And last but not least - in the name of the Parents Committee, we wish to express our sincere thanks to Shulamit Frank for bringing out this page to faithfully for a long, long time. Ilse Ben-Chanoch is taking over, and here's hoping she'll live up to the standards set.

MAZAL TOV!
+++++

- 17.1 - Sarit Wolfin
- 19.1 - Mr. Denny Steel
- 20.1 - Ruth Golan
- 20.1 - Zviyah Katz
- 20.1 - Ofer Nizan
- 20.1 - Varda Cohen
- 21.1 - Becky Erenberg
- 21.1 - Lia Bulzinsky
- 22.1 - Chaim Mayan
- 22.1 - Omer Cohen
- 22.1 - Guy Wagner
- 2.1 - Yehonatan Arnold

17.1 - Peta & Danny Chayat

(Correction)